

Samlingen 1931—32 fremsatte Forslag til Lov om delvis Overførelse af visse kommunale Udgifter til Staten.

En varig Nyordning af Ejendomsskatterne til Amterne er for saa vidt tilvejebragt ved Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933, men de i § 8 indeholdte Stigningstal for de i Skatteaaret 1933 nedsatte Amtsskatter har vist sig uheldige i deres Virkning, idet de allerede foranlediger en meget væsentlig Stigning af disse Skatter, uden at en tilnærmelsesvis tilsvarende Stigning af Landbrugets Indtjeningssevne har fundet Sted. Stigningen i Forrentningsprocenten skyldes som bekendt i væsentlig Grad de stærkt reducerede Driftsudgifter, der paa forskellige Omraader er tilvejebragt ved Besparelser, som det er umuligt uden Skade at opretholde gennem Aar, navnlig ogsaa af beskæftigelsesmæssige Hensyn. At lade Skattestigningen indtræde, saa saare Forrentningsprocenten er blevet positiv, er i Realiteten ubegrundet.

Mindretallet er over for dette Skatte-spørgsmaal forhandlingsvilligt, men undlader ikke at henlede Opmærksomheden paa, at saafremt det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, hvis Virkning i Enkeltheder der ikke har været Tid til at skaffe oplyst, ikke maatte finde Tilslutning, maa man kræve, at Ordningen af Skattestigningen i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 § 8 omlægges saaledes, at denne først indtræder, naar Forrentningsprocenten er blevet 3,2. Herfor taler afgørende, at Rentetilskuddet efter Regeringsforslagets § 9, 2det Stykke, først kan nedsættes, naar denne Procentsats er naaet, og det maa skønnes ganske irrationelt at foreslaa givet Rentetilskud til Landbrugere samtidig med, at Skatteforhøjelse skal finde Sted.

Sluttelig skal bemærkes, at man ikke ved det i Ændringsforslagets Kapitel 4 stillede Skatteforslag fjerner Konjunkturindflydelserne paa Landbrugets Amtsskatter, idet Konjunkturerne jo bliver bestemmende for de personlige Skatters Størrelse.

Ved Ændringsforslagets § 017 tilkendes, at Mindretallet, efter at Valgmaaden til Amtsraadene er ændret ved Lov Nr. 59

af 2. Marts 1933, er af den Opfattelse, at Valgretten til Amtsraadet fremtidig bør være betinget af Ydelse af Ejendomsskat eller personlig Skat til Amtet.

I øvrigt undlader Mindretallet ikke — som foran nævnt — at fremhæve, at den moderne administrative Udvikling, som i saa høj Grad har indskrænket Kommunalbestyrelsernes udgiftsmæssige Selvbestedelsesret, gør en Reduktion af de sognekommunale Ejendomsskatter nødvendig i alle Kommuner, hvor Skattetrykket er haardt, og hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derimod.

### Til Lovforslagets Afsnit III. *Moratoriebestemmelser.*

Ændringsforslag Nr. 17 tilsigter at almindeligøre Adgangen til at søge Gældsforhold ordnet for Ejere af Landbrugsejendomme, der er ude af Stand til at opfylde Forpligtelser.

Ved Ændringsforslagene Nr. 20 og 21 søges tilvejebragt en mere formaalssvarende Sammensætning og Valgmaade for Gældsudvalgene og Landsudvalget, ligesom dette sidstes Opgave ved Ordningens Gennemførelse søges fastslaaet, for derved i videst mulig Grad at tilvejebringe en ensartet Behandlingsmaade af Sagerne, der indgaar til Udvalgene.

Under Hensyn til Betydningen af den Afgørelse, som Gældsudvalget skal træffe baade for Skyldnere og Fordringshavere, er det nødvendigt, at Udvalget straks kommer i Besiddelse af i enhver Henseende fyldestgørende Oplysninger om Skyldnerens økonomiske og personlige Forhold, og at der fastslaaes en i alle Tilfælde ensartet Forrentningsgang ved Prøvelse af Mulighed for, at Skyldneren kan opnaa Akkord.

Hertil sigter Ændringsforslagene Nr. 26, 27 og 28.

I Henhold til Ændringsforslag Nr. 31 og 33 paa hviler det Gældsudvalget at fastsætte Handleværdien og den i Almindelighed lavere Forrentningsværdi, som lægges til Grund for, om et Andragende om Gældsordning skal afvises eller ej.